

ENTERED AT THE POST OFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

S. B. Lillieborn 1-1-1900.

Nr. 28

Parkland, Washington, 27de Juli 1900.

10de Aarg.

Der stander et Hus i vort høie Nord.

Der stander et Hus i vort høie Nord,
Indoiet Gud Faders endbaarne;
Der springer en Kilde, der dækket et
Bord,

Der times til Føitid fra Taarne.

Og der bor det stander fra Kar til
Kar,

Uj velende Storme omsuset;
Eksant ofte det fristet fuldblante Naar,
Det styrted dog ikke i Gruset.

Guds Kiste el bbiler paa Skjotens ryg
Og er ikke sat uden Bøgeter;
Paa Guldheds-skjyppen den hævet sig
1791

Holt ud i de følgende Slegter.

Idi hværet den gjæveste Drot sin
Gang.

Der tærked den skalklaadte Kjømpe
Og lærte ved Næse og Ovelang
Den skjøtteste Væde at damppe.

Der falled der Jær med gløedende
Barm,

Naar Kløkkerne rørte sin Stemme;
Der faldte der Nor en Taare varm,
Som et hendes Sonner skal glemme.

Der hentet de Bod for de tungeste
Savn

Og stygte til Sandringens Røle;
Der fanged de Fæden i Jesu Raon,
Da vædig de latted sit Die.

Dengang vi som Svæde blev vægget
paa Skjød,

Gud Fader os der satte Stjerne;
Og over de rislende Bænde led
De Ord, som gir, hvad de nævne.

Og der kan det volde det himmelste
Jær

Og tvivst som Vand-bættens Vile;
Jo, der vil jeg leve, og der vil jeg
do,

Og derfra saa ringes til Hvile!

Gud troedes der sødt ved dens Alter
Kor

Til Væde for Gud Faders endbaarne,
Gud visler den skide, end dækket
det Bord;

Gud times det milbt ifra Taarne.
Reitan.

Spredte Meddelelser.

Fra Sydamerika berettes det, at Vo-
erne har afskåret Jernveiforbindelsen
nordenfor Honings Point og taget et
Ferraadstran og 100 Fanger. For-
bindelsen med Pratoria er afskåret.

I Berlin er der et Ojem for uind-
delige Arbeidere, hvor de kan tilbringe si-
ne fritte Aftener. Disse uinddelige
Arbeidere har for det meste bare et
Sveitid i trange, usunde Leveforhold
og kan af Mangel paa Rum ikke til-
bringe Aftenerne det. I Hjemmet kan
de ha det lugteligt. Gæsterne tal
goar nu næsten op til 9000. Nogle
Lærereuder gik til Uddannelse i
forskjellige Fag, som kan komme Gæ-
sterne til Nytte. Hjemmet er oprettet
og holdes oppe ved Kærlighedsgaver.
De, som nyder godt af det, gir man-
nedlige Bidrag, holdt det er i Stand
derfor.

I en Tale af den katolske Bisp i
Lexaton forekommer følgende Ord:
"Være vore Protestanterne for det
Kob, hvormed de forsvare sine Rettig-
heder. De følger Me, rien: Stadig
Nærværelse i Frihedens Pris. Vi
er saa vant til at lide, at vi let kan
forføne os med det og nyere bare et
svagt Strig, naar det, er vist unød-
deligt. Dole Fæll Kreggeringen eller
St. Klog's ting sætter sig imod
den mindste Ting, som Sætkerne vil ha
frem, saa opløfter de straks et Strig,
som høres over hele Landet, og Sag
efter Sag af ledende Ragsmand beleier
Løngtvernes Sale, Folgen heraf er,
at selv de klogeste Politikere ikke ofte
vover at sætte sig imod deres Fordein-
ger.

Den 3. Mars 1897 gav Kongressen
følgende Lov angaaende Bevillinger
til religiøse Indretninger.

*Det gløres herved til Regel, at de
forenede Staters Regjering ikke skal be-
vilge Penge eller Giendom til nogen
somsæit religions Indretning og holde
den oppe eller hjælpe den ved Betaling
for Tjenester, Udgifter eller paa anden
Maade og fra den 30 Jant, 1898 skal
ingen Penge, som i Kolumbiadistrikt-
ten er bevilget til udbødige Diemed le-
vædes til noget som helst Kirkefællesskab
eller til nogen som helst Indretning, som

staar under kirkeligt Styre.*

Den 4de Jant 1900 drøftede Repre-
sentanthuset et Forslag om at bevilge
Penge til helig Josef's Lidskabssteb.
Paa Grund af den i 1897 vedtagne
Korholdsbregel satte Representant
Bingham fra Pensylvania sig imod Be-
villingen. Fitzgeraid fra Massa-
chusetts talte til Gavn for den trods den
almenguldige Lov og forudsagde Dan-
nelse af et katolsk Parti, hvis ikke
Forsølgelsen af de katolske Indretning-
er standse.

Sidste Brev fra Mrs. Conger til Venner i Des Moines, Iowa.

Jeg maa fortælle eder om, hvorledes
det saa ud i Legationen. Tjenerne
havde gjort Huset rent, hver Krog var
pubstet. Vi ser meget hos vore Tjene-
nere, som vi maa agte, beundre og en-
dog elske. De er saa taalmodige, paa-
lidelige, opmærksomme, trofaste og
snille. Det Sindelag, de lægger for
Dagen, overraser mig. Hedningerne i
en vis Henseende, og det er vi alle.

I Høret meget om Kærlighedsarbejdet,
gjør i allest Ha, vi nærer ingen Frygt.
Kærlige lige skal en Del af os gøre en
Kærlig over Vand til den store kinesiske
Mar. Kærlighedsarbejdet ikke ifølge blån-
dning. De ønsker, at de fremmede
maatte rejse hjem og være der og la
Kina være i Fred. Hvad Folken vil
bli kan ingen vide.

Forkøben Vinter og Vær har været
uden Regn, og den uindende Kineser
troer, at de "fremmede Dyr" er
Styld i denne Mangel paa Vand og i
Hungerduoden, som truer dem.

Udenrigsdepartementet har mod-
taget et Budskab fra Generalkonsulen i
Shanghai, hvori det hedder, at Tsin
Tuan har telegraferet, at et Medlem af
Kung-Overnemen som alle Ministrene d.
18., at ingen havde lidt nogen Slæde.
Han siger ikke, til hvem Tuans Bud-
skab var sendt, og det haar for en Del
i Strid med Kongers Budskab af sam-
me Dag, hvori det hedder, at Legationen
var i Ilden.

Det nævnte Budskab blev vist den
kinesiske Sendemand i Washington;
men han kunde ikke give nogen Fortkla-
ring. Han sagde, at det var muligt,
at Tuan ikke hørte til Kærlighedsarbejdet,
og at han kanske understøttede Regje-
ringen.

Sekretær Day er overbevist om, at
Konger er i Live. Han tror at det
Budskab, han sit forleden Fredag, er
egte. Minister Wu sagde, at han
ved hjælp af sine Venner i Kina, vilde
bringe den amerikanske Minister til
Remy enten i Tientsin eller Taku og
paa denne Maade godtgjøre at den
kinesiske Regjering under hele dette
Opstyr havde bestyrtet de fremmede
Ministre.

En Depeche fra St. Petersburg til
Daily Mail siger, at Hovedstaden i
Kamar Distriktet i Sibirien var taget
af Kineserne og holdt af dem indtil d.
21, da Dbert Grødtly drev Fjenden ud
efter 8 Times Kamp. Han tog 8 Ko-
noner og 200 Fanger, men led selv
frygtelige Tab.

To Sammenstød skal have fundet
Sted mellem britiske og kinesiske Tro-
per nærved Wei Hai Wei. De sidste
blev drevne tilbage efter en haard
Kamp.

Pastor Woodruff Halsey, Medlem
af det presbyterianske Missionsstyre,
udtaler sig paa følgende Maade angaa-
ende Strikningen i Kina: Missionsær-
ne er ogsaa tilbøit Styld i dette Kæde.
Somme af dem har været sunde Polit-
tikere og lærere, og deres Gnaadighed
har været en af de Kærligheder, som har
fremfaldt den herkende Ugrede.

Minister Wu siger: I vilde ikke saa-
le, at en Vaude kinesiske Missionærer
skulde komme til New York og prøve
Konfucianismen og blande sig i Mo-
nirringen.

Pastor Mac Arthur af Baptistsam-
fundet har dette at sige om Tilstanden
i himmelste Rige: Der er en Del Mis-
sionærer, som uden Tøil er medansvar-
lige for den nuværende Kædning i
Kina. De Missionærer, som ikke gri-
ber ind borgerlige Affærer men kun
den præker Gogngeliet er uden Styld i
dette Opstyr.

I Chicago har Indbyggernes af Ni-
nabgen vedtaget et Signal, som de vil
bruge, ifald de skulde blive angrebne
af en Hæder.

Udenrigsdepartementet i Washing-
ton har gennem Minister Wu modto-
get et Edikt fra den kinesiske Regjering.
Denne har ogsaa sendt en Begjæring
til Præsidenten at nægle mellem dem
og Magterne, og dertil har han til-
kendegivet, at han er villig, hvis Ki-
naa udvænde Myndighed vil gaa ind
paa visse Betingelser.

Helena's Familie.

(En Fortælling om Rom i det første Aarhundrede.)

(Fortsættelse.)

VIII.

"Mesteren."

Alt, hvor vore Hjerner havde, naar han talte om Guds Væsen og Natur, om at Gud er Sjælens Ophav, og at den derfor bør blive ham lig. Som det bedste Exempel paa en Sjæl, som var forberedt paa at møde frem for Gud, plejede han at beskrive Sokrates under hans sidste Samtale med sine Disciple og hans sidste Time, da han med Haab og Glæde og Enthusiasm drak Giften og lagde sig ned, — ikke for at dø — nei, men for at møde sin Gud! Og fra denne Selvsjorne plejede han at vende vore Tankter hen paa hans minderværdige Forretter og paa Slammingsordene i hans "Apologi," i hvilken han tilgives sine Fiender. Der, mente han, var den højeste Grad, som en menneskelig Sjæl havde naaet i sin V. Stræbelser for at blive lig sin Skaber.

Men fremfor Alt formaandede "Mesteren" til Trosløb mod Gud og fuldkommen Ydighed mod hans Villie, og ogsaa her fremholdt han som et Exempel Sokrates, der fortalte sine Dømmere, at Gud havde sat ham i Verden for at forvare hvert Menneske til at have Omhu for sin Sjæl, forskrede dem, at han vilde adlyde Gud mere end Mennesker, hellere dø end forlade sin Vist og ingen Frikendelse modtage, hvis den blev kendet ham paa Betingsløse af, at han skulde være utro mod sin Gud. Trosløb mod Gud fuldkommen gjenneført, mente Theophilus, maatte saaledes føre til, at et Menneske tænkte, følte og handlede, som om han a tid stod i Samfund med Gud. Derfor var det ogsaa hans eget Vord højeste Stræben at naa frem til et saadant Samfund med Gud, i hvilket han troede, at Sokrates levede.

Men før omtrent ti Aar før en indtraf en Omstændighed, som gaa alle Land Forhaandlinger og alle hans Varselninger Dødsstraf og fylde hans Stud med det dybeste Marer. Det var Historien med Pylo, som du hender til, Helena."

Han gjergaa den i Retfærd for Pomponia, paa hvem den gjorde et dybt Indtryk, især da hun hørte om Scenen med Opposierken, og at hendes Sydom stred sig derfra. "Hun er en Ri-

st og har tundet Jæd med Gud," hvilede Helena. Pomponia tilfæld. hent et Hoand, medens Gineas, der ikke bemærkede denne Hvilken vedblev: "Der var et Tilfælde, som viste, at al hans Filosofi var ubrugbar; det fremstillede sig et Problem, som forstyrrede hans Vid og forstyrrede hans Sjæl. Det var det grusomme Svand af den afsluttede Svand efterfølgende af det mest forstærkede Samvittighedsang. Det var underligt, at et saadant Tilfælde aldrig havde mødt ham før. Naalle li vde han tænkt sig det; men da havde det kun været Theori; her var det en frygtelig Hændelse, paa hvilken hans Filosofi led Skid brand.

Hoort d s kan Gud tilgive Svand? Det var hans Spørgsmaal. Han havde troet, at Plato var tilstrækkelig for ethvert Tilfælde; han havde set tænkt, at det var nok at vende sig bort fra Svand, at forbedre sig; men her tænkte han, at der gived en forfuld Sjælslidelse, som ingen Anger, ingen Forbedring kan ophæve eller hjælpe paa. Han maatte er kjende, at her slog Plato fejl; han havde Intet for et saadant Tilfælde. Og hvis Plato svigtede, hvem Andre var der da at gaa til? Han viste ingen. Han begaa sig til det Grandtænkning. Alt hans Stud, Modløshed angreb hans Hæder. Det var ham, som om den Grundvold, paa hvilken alt hans Haab havde været bygget smulderede hen som Sten under hans Fjender.

Som jeg før havde været hans Indsigtsdiscipel, saa blev jeg nu hans eneste Selskab. Thi han opgav nu ganske at være lærer og erklærede, at han selv Intet vidste og derfor Intet havde at lære Andre. "Den første Besigtigelse, Gud kan give et Menneske," sagde han, "er Kundskab om Sandheden. Men hvorledes kommer denne Kundskab? Mennesket kan ikke af sig selv have den Plato viser, hvor langt det er muligt for et Menneske at finde frem ved sin egen Kraft. Ingen Filosofi er nogensteds kommer længere, end her."

Efterfølgende Maanedene gik, blev han svagere og svagere, og det var Intet, som kunde reise ham af hans dybe Redtrækthed. "Og saaledes gik det bort," sagde Gineas med neppe hørlig Stemme. "Han forlod mig, — uden at finde Sandheds Lyd, og hans sidste Ord, da han laa døende i mine Arme var: "O Gud, aabenbar dig!"

Der blev en lang Tænkning. Gineas var den første, som brød den.

"Al," sagde han, "ethvert Vid er

et at Fremtid og Tid. O a Guds gived der bestrømt? Høstledes kan et Menneske finde Hvile for sin Sjæl? Det er ingen Hjælp, ingen Hvile, førend vi naa til det Vid hinsides som vi tro paa. Da skulle vi tj. de Sandheden og, som Plinius skriver:

"I Samfund med Gud er det Uden Taarer et evigt Vid."

"Uden Taarer et evigt Vid" gjentog Helena. "Al dette evige Vid" hvem kan finde frem til det?"

"Gud vil føre os, kjære Søster," sagde Gineas.

Pomponias Vind solgtes med Taarer da hun saa paa disse To, hvis Hjerte kan oprigtigt længtes efter Sandheds Lyd, og hun bad en lille Bøn, at Gud vilde giv dem at kjende ham og hans Bøn; "Al dette er det evige Vid at kjende Gud og den, Han afsendte, Jesu Kristus."

IX.
Tilbagekomsten.

En Dag nogle Uger senere sad Familien i det sædvanlige Samfundsbureau, da en ukendbarlig Stol udenfor vakte deres Opmærksomhed. Det var Lyden af alle Dødslyd og et overrasket Udbrud fra Tjenestefolket. Helena blev dødsbleg for op og vakkede henimod Døren som et Trommende, idet hun mumlede nogle usikkerhedslige Ord. Gineas sprang forbi hende og stode udenfor, hvor han mødte en Mand i romersk Officerdrægt der stode ind i Døren og uden at sige et Ord greb Helena i sine Arme og trykkede hende til sit Hjerte som fast, som om den aldrig vilde slippe hende igjen. I et Ord blev talt; alle hode tauste. Sulpicia saa paa den ukendte med en Vennerlig i der aldeles tilintetgjorde hendes forrige Præsten af romerske Kvinders Sjælsforke og Selvbeholdelse. Store Taarer strømmede ned ad hendes Kinder, og idet han slog Hænderne sammen, saa hun Gjentagelse op mod Himlen. Helena gjorde Intet uden at græde og wisse og slange sig til den Mand, som hun elskede saa inderlig. I et Ord var hun lig blidt løst fra hende og omfavnede høveligt sin ærværdige Moder, og derpaa saa hun sig om sin Bøn.

"Hvor er Markus?" spurte han, og det var det første Ord, som var henden talt.

"Der," sagde Helena, idet hun pegte paa Gatten, som led i Gaden af Sælsket med blest Rødt og en besynderlig Blanding af Taarer hode i hans høje aandsfulde Lins, der vare faldne paa Hæderen.

"Min Fadding," rauble hans Moder

og greb ham i sine Arme og bedøkkede ham med Ryd. Markus klængede sig til ham og skjulte sit Dieblit, for atter i det næste at se op paa ham med et langt Blik, omfavnede ham atter og atter, idet han klængede sine Arme om hans Hals. Vedes gik derpaa hen til Gineas, bærende Markus i sine Arme, og deres gjensidige Hilsen viste en varm-hjertet hengivenhed.

Alt det Glæde. Vedes gik omkring i Huset og havde et venligt Ord for alle, gav Ordre til en almindelig Fæst for tre Dage og til, at der skulde anstilles Ofringer, og som saa tilbage til sin Familie for at besvare de forrige Spørgsmaal, som Guldert havde at hævende til ham.

Han var en meget høj Mand med et højt Hoved og stærkt udprægede romerske Træk. Hans Stilt ise var kraftig, og hans hele Mine og Tone viste, at han var vant til at h. hale. Der saa mindre Fortænd og Mandighed i hans Ansigt, end i Gineas's, men mere Kraft. Han var Idealen af en Romer, stærk, i. fremt og selvsøndig — en værdig Representant for den Stamme, som havde erobret Verden.

Dog aabenbarede det sig hos denne stærke Romer en ukendbarlig Følelses Dyd. Han syntes med hele sit Hjerte at hørge ved Hustru og Børn. Han gav alle Markus af sine Arme, men solbt ham fast der, naar han sad stille, og bar ham, naar han gik omkring. Og Markus syntes at hvile der i fuldkommen Ro med en Mine, som om han intet Kere ønskede i Verden. Helena sad ved hans ene Side trykkende hans Arm fast til sig, medens Sulpicia, der endnu ikke havde gjenfundet sin Selvbeholdelse, sad ved den anden; hendes sædvanlig strenge og alvorlig Ansigtstræk havde faaet et mildere Udtryk og hun lakkede af og til et hjalant Blik paa ham, saadant som hun en Moder kan giv en forgydet Bøn. Vedes havde Reglet af fortælle dem nu, da han var dukket op fra Støvet og Marer til hjemmets Lyd, og Begivenhederne fra denne mørke Periode havde fuld Interesse for dem alle. Han fortalte om Armeens March til Roma og Tilintetgjørelsen af Drakernes Fæstninger om den Sikkerhed de følte om, at Landet var fuldstændig undertrykket, og deres Overraskelse og Ekraft, da de hørte om Briternes Redning.

"Men kjat de Beretninger, vi fik, vare meget overdrivne af Flugtningerne," sagde han, "nærede Ingen af os et Di. blits Lovel om, at vi vilde være istand til at bringe Sagerne i Orden igjen og tugle Fienderne. Fortl.

PACIFIC HEROLD,

Udøivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver

FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør.

Abonnements-Vilkaar:

Aar.....50 Cts
ks Maanedes.....25 Cts
i Europa pr. Aar.....75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk:

Alt vedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. Universitets Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller læg 50cts. i Gold i Brevet.

En eller To Cents Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra skandinaviske Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

Teller, Alaska, July 2nd 1900
Dr. Redaktør!

Ankom hertil den 30te Juni paa U. S. Bear. Husene fandtes i omtrent samme Tilstand som vi forlod dem, kun strækkelig skidue efter de Minearbejdere som har været her. Byen nu udlagt 2 Mil fra Stationen og meget Folk strømmer ind. Vækslene rundt har ogsaa vist ganske gode prospecta. Casco kom ind til Nome medens vi var der og da toges N. Hoviel med paa Bear. Casco kommer vel om 10 Dagn eller saa. En Labrefamilie kom ogsaa med som skal blive Henvogtere. Vi faar 100 Men. Alle er friske og raske; med venlig Hilsen til Venner, fra os alle.
L. L. Brevig.

En Del af Rasmus Andersens Tale ved Konfirmandsfejret i vor Frelseres Kirke i Chicago Søndag Eftermiddag 21. Juni.

Damer og Herre, Venner.

Jeg indser fuldt ud, at jeg ikke længe er ung, og, omendkjønt fremmet Alder og mit graa Hæjg minder mig om, at mit Livs Sol snart vil gaa ned, og at jeg maa bruge min Tid og min Kraft paa den bedste Maade den Stund, jeg endnu har igjen, hvis jeg vil udrette noget, saa har jeg ikke timet modstaa eders højlige Indbydelse til at være sammen med eder

paa denne Festdag. Jeg kan forstyre eder om, at det var en indre Stemme, der førte mig til Chicago denne Gang. Jeg har tilbragt hele mit Liv paa et Sted, der ligger nogle faa Timers Rejse fra denne By, og i over 30 Aar har jeg gaaet ind og ud blandt eders Borgere, som om jeg var en af eder. De Minder, jeg har om denne store By og om mange af dens Indbyggere, saa vel døde som levende, har altid hørt til de skønneste og kjæreste, som jeg nogeninde har haft, og som saadanne bevarer jeg dem i al deres Friskhed.

Jeg er her idag for at ønske eder til Lykke, som Lemmer af den norske lutherske Menighed i denne By. Af alle de mange gode Ting, som vore Fædre og Mødre tog med sig til Amerika, var vor dyrebare lutherske Religion den bedste. De bragte med sig den kjære lille Luthers Katekisme, der indeholder en fuld og omfattende Fremstilling af den lutherske Bære og Betsjælselse for Katekumenene. Vore Fædre bragte med sig Luthers Katekisme, den største af alle smaa Bøger, der fremstiller i de færrest mulige Ord en Sum af vore religiøse Grundsætninger, og hvorfra vi alle silt vor første Undervisning i kristendommens Hovedsandsheder. Det kan trygt paastaaes, at denne lille Bog, som du kan gemme i din Bestelomme, er den største Bog, der er skrevet eller sat sammen i den nyere Tid. Den har øvet en større Indflydelse paa den enkelte og det hele Folks Karakter end alle andre Bøger tilsammen, undtagen Bibelen, og den er i Grunden en Bibel i et Nøddeskal. Luthers Katekisme har gjort mere for Udbredelsen af sand Civilisation og menneskeligt Velvære end al Videnstabs, Verdslig visdom, Digtning og andet Bogsvesen. Dette kan synes at være en Overdrivelse, men jeg er sikker paa, at en omhyggelig Undersøgelse af Kjendsgjerningerne vil fuldt ud give mig Ret i min Dom angaaende denne lille mærkværdige Bog. Luthers Katekisme er den store Bog, ved hvis Studium vore unge Folk bliver Lemmer af den kristelige Kirke. Jeg siger, at dette var det bedste af alle de gode Ting vore Fædre bragte med sig til deres nye Hjem i Amerika, fordi det er fuldt af Forjættelse, ikke bare for dette Liv, men ogsaa for det kommende. Lad os tage godt Vare paa denne lille Skat! Lad os med eders Indhold til vore Børn og Børnebørn, og maatte dens Værdomme blive bredte ud, saa at de kunde blive

en Kettesnor for hele det amerikanske Folk. Maatte den blive en Surebet, som kan indgyde Kraft i vor Lids raad den Civiltation.

Derfor vi kunde have seet ind i en af de store, stærke, suveræne, malte Kirker, som vore norske Indvandrere bragte med sig, saa vilde vi uden Tøvl have opdaget den kjære gamle Familienbibel, Luthers Katekisme, Pontoppidans Forklaring og Salmebogen, som alle var Mærke af at være flittigt brugte. Disse fire Bøger var den norske Indvandrers vigtigste Bogsamling. De var hans Fuldmagt, de var hans Adelsbrev, de gav Rogten til Indvandrers Bærb som en fremtidig Vorer, og de indeholdt hans Trost i Døden og hans Afgangstegn til en Verden, der er bedre end denne. Disse Bøger er mine Venner, os allfor kjære til at vi skulde tabe eller glemme dem, og Hovedensigten med min Fremtræden her i Dag er med at den Indværlighed og alt det Alvor, som min norske Natur eter, og med al den Kraft, som jeg kan lægge i Ordene, at mane eder til at gjøre alt, hvad I kan for at beholde disse Bøger og de Værdomme, de indeholder og gjøre dem til Grundlag, hvorpaa vor Efterlæggt kan bygge som kristne og som amerikanske Borgere, saa længe vort Folk er til. Jeg siger det endnu en Gang: Den største af alle Bøger, som er skrevet eller frembragte i den nyere Tid, er den lille Bog, som kaldes Luthers Katekisme. Hvem kan sige, hvad denne mærkelige lille Bog har udrettet i de i hundrede Aarhundreder ved at prentede Grundsætninger ind i Millioner af unge Menneskers Sind og Hjerte? Som et Ribbel til at fremme og udbrede Galilæens Evangelium, det er Kristendom og Civiltation, iblandt Menneskene kan ikke denne dyrebare lille Bog stattes for høit. Men forend jeg gaar fra denne Gjenstand, ønsker jeg at lægge eder paa Hjerte, at Katekismen ikke bare er for Børn og de unge, men at den ogsaa skulde læses flittig hele vort Liv. Og ingen er saa lærd, at han er bleven Herre over denne lille Bog. Endog Luther i sine mest modige Aar erklærede, at han gik gennem Katekismen hver Dag, og han maatte bekjende, at han aldrig blev færdis med den, en Ting, hvorover han glædede sig.
J. L.

Rettelse.

I Nr. 27 staar i Iverson Van Zant 20 skulde være 30

Kol 7, 1 --- 7.

Der har været, og der gives endnu Sværmer, som forlaster Bygning af Kirker og Smuktning af samme. Men at det ikke i sig selv er uret, at vi kristelige kristne bygger Kirker behøver vel intet Bevis.

Det er vistnok sandt, at vi kristne ikke har nogen udtrykkelig Befaling fra Gud til at bygge Kirker saaledes som Jøderne havde en udtrykkelig Befaling til at bygge et Tempel. Forbilledernes Tid er nu forbi; vort nye testamentelige Tempel er den usynlige hellige kristelige Kirke, hvis Mure omspænder den hele Jordens Streds, og hvori vi ved det nu aabne Forhæng har en fri Adgang til den rette Naadestol, Kristus i Himmels alleheligste. Men ligesom de troende allerede i den gamle Bakt ikke alene havde Trang, men ogsaa Frihed til ved siden af Tabernaklet og Templet at bygge sig Samlings og Bedehuse, saaledes ogsaa vi.

Det er fremdeles sandt: Kirkehistorien lærer os, at de kristne i de første Aarhundreder ingen saakaldte Kirker havde, det er Huse, der alene var bestemte til offentlig Gudstjeneste; de samlede sig meget mere i dette Hjem dels i private Huse, i de større Spise- og ovenpaa dem, dels under aaben Himmel, paa affides liggende Gravsteder, i Skoge, Duler, ja, i. G. i Rom endog i de der værende rummelige nørjorbiste Liggroster og Gravvælvninger. Derfor blev de første kristne forbi de ikke, ligesom Hedningerne, havde Tempel, af disse holdte for Gudsfornegetere og forfulgte. Men de første kristne var ikke uden Kirkebygninger af den Grund, at de holdt Opførelsen og Udsmykningen af dem for Synd, men fordi Tyrannerens Utaalmod og Grusomhed og den hedenske Pøbel's Rasin ikke tillod dem det. Den, som blot kaldte sig en kristen, paa ham blev den Gang Herrens Ord i juldeste Maal opfyldt: "Se, jeg sender eder som Jaarmid i blandt Ulve. Paa Betsjælselse: "Jeg er en kristen." fulgte for det meste blodig Forfølgelse indtil den mest smertefulde Død. Den største Naade for de kristne fra Hedningevædenens Side var, at man kun talte dem at man lod dem leve; hvorefter kunde de derfor have været at bygge Kirker, som kunde sees paa langt Hold? De tilfede Gud naar de blot et eller andet Sted fandt en Krog, hvor de usede og uforstyrrede i Hællskitabunde hare Guds Ord og syngte sine Lofsange for Kristus. Biskop Dionysius i Alexandria en skrive derfor endnu i Midten af det tredje Aarhundrede om den Tid Forfølger: "De har jaget os ud a Ethen, men vi har dog holdt vore Hælladage. Ekstremt Sted, hvor vi led om, Marsten, Pøtteren, Ekibet, Staden og Fængslet har maattet giere Tjeneste som samlingssted. Men vi disse krist-

ne ikke holdt Kirkebygning for Synd fer vi heraf, at de, da de i det tredie Aarhundredes Halvdel havde nydt en næsten firtilaarig Fred, ogsaa straks begyndte at opføre Kirker. Der vistnok i den sidste, den beaktelsesværdige Forsøgelse i hele det romerske Rige ogsaa af Forsølgterne blev nedrevne, jævned med Jorden og flere Gange med de deri forsamlede kristne opbrændte, men, da siden efter Keiser Konstantin selv blev en kristen, saa meget herligere ogsaa byggede.

Saa vil som det dog ifølge dette er, at det i sig selv er en fri og uskyldig Ting at bygge Kirke og det stjerne og store Kirker, saa kan det dog blive til Synd, ja, til Verdenssyndelighed for Gud, naar det nemlig gøres af falske, urene, ugadelige Bevegrunde.

Et Eksempel herpaa har vi i vor Tids. Efter at nemlig Hovedmanden i Kapernaum havde bygget de berømt endte Jøder en Kirke og han nu bad Herrens om at helbrede hans syge Tjener, da talte Jødernes ældste om ham til Kristus: "Han er vel værd, at du gjør dette for ham," og angav som Grund for denne hans formodede Værdighed, at han havde bygget dem Kirke af egne Midler. Disse Jødernes ældste ansaa altsaa Bygningen af en Kirke for en fortjenstlig Gjerning, for hvis Skyld Hovedmanden havde gjort sig værdig til, at Kristus skulde høre og hjælpe ham.

Se der Bevegrunden, som gjør Bygning af en Kirke til en ond i Stedet for en god Gjerning, ja, til en Verdenssyndelighed for Gud. Denne helt igennem forkastelige Bevegrunde er nemlig egenretfærdighed. Havde Hovedmanden i Kapernaum virkelig bygget Jøderne en Kirke af den Grund at han vilde gjøre sig værdig for Gud til det, han bud om, saa vilde han have derved meget mere have gjort sig aldeles uværdig og uskyldig til enhver Raade og Vejledning af Kristus.

Den, som derfor i Egenretfærdighed ofrer noget til Bygning af en Kirke, fordi han dermed tænker at fortjene noget hos Gud, fordi han da tænker haaber at gjøre godtgjeld meget af det som han har gjort ondt, tænker altsaa dermed at bygge sig som pleier at sige, en Himmelhøje, han lægger sin dermed Synd til Synd og bygger sig dermed kun en Stige til Helvede; for han nægter dermed Kristus, som alene har fortjent for os Syndernes Forladelse og Himmel.

Den, som endvidere i Egenretfærdighed kun derfor ofrer noget til Bygning af en Kirke, fordi han dermed søger at opnaa Gode hos Gud eller dog hos Menneffene, han bygger dermed for sin vedkommende ikke paa en Kirke, paa et Gudehus, tv. ri Guds Gode skal bo, men paa et Gudetempel, hvori kun selv er Guden, som han beder sig, for

kun da gjør vi Gud til Gud, naar vi giser ham alene af Gode.

Den, som endvidere i Egenretfærdighed derfor ofrer noget til Bygning af en Kirke, fordi han dermed mener at gjøre Gud til Behag og derfor anser Bygningen af et Gudehus for en i alle Tilfælde hellig og for Gud behagelig Gjerning, han gjør dermed Gud til en fremmed Gud, der, ligesom Hedningernes Guder, behøver et Tempel til Bøttig, og beder derfor deri ikke til Gud, men til sit Hjertes selgjorte Gud; for Gud siger selv: "Himmelen er min Trone, men Jorden mine Fødders Stamme; hvad Hus vil I bygge mig, siger Herren, eller hvilket er min Hvilestid? Har ikke min Haand gjort alt dette?"

Den, som endelig i Egenretfærdighed hellere ofrer noget til Bygning af en Kirke, end til sin fattige Næste, og derfor lader den fattige lide Nød, fordi han anser Bygning af en Kirke for et helligere og mere fortjenstlig Gjerning for hvilket han ventte at faa en større Betsignelse af Gud i Tid og Evighed, han tjener dermed ikke Gud, men Djævelen; for Gud, som selv ikke trænger til os, vil kun, at vi skal tjene ham ved at tjene vor Næste; han siger derfor: "Jeg har Behag i Miskundighed og ikke Offer."

Det syvende Bud.

87. Hvorledes lyder Forbudet i Luthers Forklaring?

Vi skal ikke tage andres Gode og Pengen fra dem med Vold, og ikke tilvende os dem med falske Varer eller nogen Svig.

88. Hvor mange Maader kan der altsaa skjæles paa?

Ersten med Vold eller List.

1 Kor. 6, 10. Hverken Tyve eller Hovere i a andre Guds Rige.

1 Tes. 4, 6. Ingen skal forurette eller bedrage sin Broder i nogen Sag; thi Herren er Hevnen over alt saadant.

Ps. 37, 21 Den Ugadelige laaner og betaler ikke.

1 Tim. 5, 18: Thi Skriften siger: Du skal ikke binde Mundten til paa en Okse, som tærster. Og Arbejderen er sin Lon værd.

89. Er det Synd at hæle med en Lyv?

Ja; Hæleren gjør sig delagtig i fremmede Synder.

Ordspr. 29, 24. Den, som desfer med en Lyv, hæder sin Sjæl. Ordspr. 12, 26.

90. Hvad godt bejales i det syvende Bud?

Vi skal befordre andres Gavn og dertil bestjerne og forsvare dem.

Hebr. 13, 16. Men glemmer ikke at gjøre vel og at meddele! Thi saadanne Offere behager Gud vel. Jerem. 22, 3.

91. Kan ikke enhver gjøre med sit Gode, hvad han vil?

Nei; thi vi er Husholdere over Guds Gaver og skal engang gjøre Regnskab derfor. (Se Luk. 16, 1 — 12).

Jak. 2, 13. Der skal gaa en ubarmhjertig Dom over den, som ikke gjør Barmhjertighed.

92. Hvorledes skal vi erhverve os det timelige Udlommet?

Ved Flid og Nøisomhed under Bøn til Gud om hans Betsignelse. 2 Tes. 1, 10; Ef. 4, 28

Rom. 13, 8. Uriver Ingen Nogen tydelige uden det at alle hverandre!

Ps. 127, 1. Derjom Herren ikke bygger Huset, arbeide de forgæves, som bygge paa det.

Ordspr. 10, 22. Herrens Betsignelse, den gjør rig. Ordspr. 30, 8, 9, 1. Tim. 6, 6 — 10.

Luk. 12, 15. Ser til og vogter eder for Gjerrighed! Thi, om Noget har Overflod, bestaar hans Liv ikke i hans Gode.

Den 22de Juni blev en Broncestatue af Børnede om Jonathan Edwards afsløret i Kongregationalkirken i Northampton, Mass. Han havde arbejdet i Northampton i 23 Aar og ansaa det for sin Pligt at straffe Folkets Sænder. Derved fik han mange af sine Folk imod sig, og han blev nedtil at tage Afsted i 1750. Om trent 10 Aar senere skrev en af de Mænd, som havde været med i at fordrive ham, et aabent Brev, hvor han udtalte sin store Beundring over, hvad han havde gjort. Denne Tale har taget til med Aar, og deraf kommer det, at nu, efter 50 Aars Forløb bliver Jonathan Edwards offentlig anset af dens Børn, som satte en Stopper for hans Bidsknehed paa det Sted.

The Iowa Cutlery Grinding Co.

Saks, Korkfliser, Slagter, Lemmer og Barberknive, kirurgiske Instrumenter og Gravværdstøi osv.

Alt udføres ved Hjælp af elektrisk Drivkraft.

Alt Arbejde garanteres
22 Pacific Ave., Tacoma, Wash.

J. C. PETERSEN, PARKLAND, WASH. Practical Horse Shoer and Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.
Give me a call.

Lindahl Photographer

Har nu faaet sig et nyt og elegant FOTOGRAFGALLERI
i
California Building, Pacific Ave
TACOMA WASH.
Indgang baade fra R.R. Str.
og Pacific Av.
TAG ELEVATOREN

Vor Frelses norske luth. Kirke

Hj. af So. J og 17th St.
TACOMA, WASH.
CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:
—
Søndag 9:30 A. M. Søndags-
skole.
" 11 A. M. Høimesse-
gudstjeneste.
" 7:45 P. M. Aftensang.
Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.
Lørdag 9 A. M. Lørdagskole
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften
Maanedens, Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag Eft. m
Maanedens, Kvindeforening

J. M. Arntson, North Angkor. Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saarom Ejend. Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, WASH

S. SINLAND Kontraktør & Bygmester Udfører al Slags Snedkerar beide.

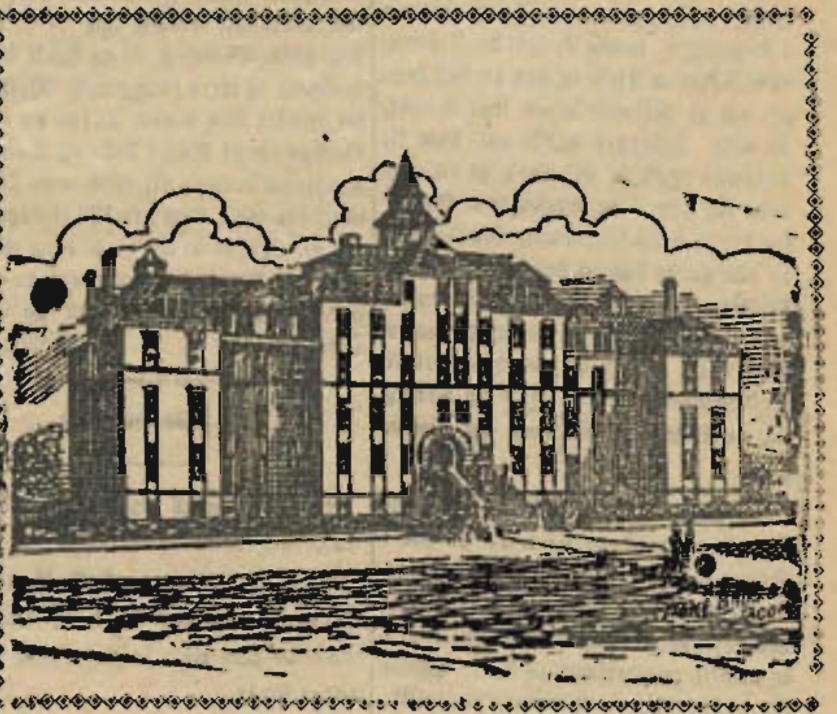
Har der, mine kjære, nogenfinde været en Tid, i hvilken det er nødvendigt, at man fremfor alt kommer til en Forståelse af, hvori da egentlig den Enighed består, som Kirken efter Guds Ord skal pleie og trænge efter, saa er det uværende. For vistnok er Union, Enighed, Kirkesed det Bøjen, som svarer paa tusinders og atter tusinders Bøjer, og som danner det staaende Gmne i næsten alle religiøse Tidsskrifter. Men hvori består sædvanlig den Enighed, som man nu ivrer for og trænger efter? Den Kirkesed, som man i vore Dage søger at stifte, bestaar med korte Ord heri: at man dog endelig engang skulde ophøre at stride og kæmpe paa Grund af Forskjellighed i Tro; at man lader enhver rolig og ubindret beholde sin Tro, til Medkristnes Bidsfarelser, eller dog lader sig imøde til for grove Afvigelser fra Guds Ord, glemte Forskjelligheden i Troen, broderlig række hinanden Haanden, tvæne sig til en stor fælles Kirke, overalt samle sig til fælles Gudstjeneste, ved Herrens Bord holde Forlovningsmaaltid, i Forening kæmpe mod den grove Bantro, i Forening arbejde for Guds Rikes Udbredelse, kort, bare lade Kjærligheden raade og overlade det til Gud, om han ogsaa i sin Tid vil virke Enighed i Tro og Bære. Det er nu vistelig sandt, dette er en Enighed som Fornuften og det naturlige Menneskes Hjerte liker. Dette er en Enighed, som Verden har eller vil have. Men skulde det være den, hvortil Guds Ord saa ofte og indtrængende form rer Kirken? Det være langt fra! Dette er ikke andet end en Ekkens Enighed. Dette er ikke at stifte Enighed i Kirken, men at forvilde paa den og hængive sig til den Lante, at der dog herude ikke kan komme nogen sand Fied i Stand. Det er ikke at læg Miskens Saar, men at omblinde den edderfulde Bygd, for at den ikke ska sees, omendstfont den da indvendt, trænge ind i Hjerte og Marv. Det er ikke at fore ja, men Stenene i Kirkenes Mure til en fast Bygning, men at overbrugte de fremkomne Rabnitter, saa at den hele Bygning endelig maasaa se sig saa meget stævre og større Fald.

Men, en helt anden Enighed er det som Kirken efter Guds Ord skal pleie og trænge efter. "Vær alle ligesindede", saaledes tyder den hellige Apostel Pet-

ters Henvendelse til de Kristne i Besydhelsen af vor Epistel. Det første altsaa, hvori den saade kristelige og kirkelige Enighed skal bestaa, er de samme Sindelag. I det indre, i Hjertet, i Sindet skal altsaa de Kristnes Enighed have sin Grund og Rod. Den skal de Kristnes hele Sindelag være det samme, saa maa de ogsaa have den samme Tro i alle Ting, som angaar Sjælens Vel, de samme Grundsaetninger, det samme Syn, det samme Haab. For saaledes som Mennesket tror, tænker, dommer, haaber og gjør sig Lovregler, saaledes er det findet. Hvad den ene anser for sandt i Troesaager, skal ogsaa den anden anse for sandt; de Grundsaetninger, som den ene i disse Ting har, skal den anden ogsaa have; hvad den ene tænker og dommer om disse Ting, det skal den anden ogsaa tænke og domme; hvad den ene haaber, det skal ogsaa den anden haabe. Walthers.

Spillebanken i Monte Carlo har i Forretningsaaret 1899 — 1900 Luu indbragt 24 Mill. Francs mod 27 Millioner Francs forrige Aar. Tilbagegangen maa tilskrives den sydafrikanske Krig, der har holdt en stor Del af det engelske Publikum borte fra Spillebanken. Man skulde jo mene, at 24 Millioner Francs ikke var nogen daarlig Marsindtægt, men Spillebankens Aktionære, er nu engang vante til en hoie Dividende, og de er derfor nderst misfornøiede over, at de i Aar maa nøies med en mindre Profit. Hotellerne og Forretningshuseenes Indtægter har naturligvis ligesom Spillebankens været mindre i det forløbne Aar. Men Selvmordene var talrigere end nogenfinde før, nemlig 57. Her til kom endnu talrige "Ulykkestilfælde", der i Virkeligheden ikke er andet end uheldige Spillers Selvmord. Naar en Selvmorder lader sig overtjøre af Løjet eller springer i Havet, saa gælder det ikke i Monte Carlo for Selvmord, men kun for Ulykkestilfælde. For at gjælde som Selvmorder, maa man i Følge Begreberne der paa Stedet stude sig, hænges sig eller tage Gift, og som man naturligvis endda efterlade et Brev med den Erklæring, at Marsagen til Wordet er Tak ved Epil. I saadanne Tilfælde forger Banken for Betjeningen og betaler den paagjældendes Skæld paa Hotellet. Af Spillebankens Gæster er det hyppigt Frankmænd, der begaar Selvmord, de næst kommer Italienerne, Russerne og Tyskere. Det er yderst sjældent, at en Engländer flyder sig en Kugle for Panden. Der har bortspillet sine Penges, rejser han til en af de engelske Kolonier for at tjene nogle andre.

Pacific Lutheran Academy AND Business - College ...Parkland, Washington...

FOUR COURSES OF STUDY:

Preparatory. Normal. College Preparatory.
Commercial.

Also Excellent Advantages for Learning Music and Painting

Beautiful Location, Genial Climate, Modern Conveniences, Steam Heating, Electric Light.

Students : may : Select : their : own : Branches

Thorough Work in all Departments.

For further particulars, address the principal,

N. J. HONG,
Parkland, Washington.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific Lutheran University.—

Rutherst Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Nærmeste Jernbane Station det nye Landingsted for Emigranter
i et Barge Office

Artikeltigt Herberg for Indvandrevere og andre Besøgende
Pastor G. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne bi med Raad og Daad.

Holt, Jernbanestation fra Seattle, med Bane
1 line Street Car 11 og 11 1/2

Bøger tilsalgs.

=====

Synodens Salvebog. I Skindbind	\$ 65
" " med rødt Snit og forgyldt Kors og Kalk	1 00
med rødt Snit og Albumsspande	1 75
Synodens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik	75
Norske og engelske Bibelhistorier	25
Katekismer	15
Jössendals Billed ABC	15
Synodalberetninger, Pacific Distrikt	25
Ny Testamenter	25

Spar Tid og send til os efter disse Bøger.

Adresse

Pacific Lutheran University Ass'n
Parkland, Wn.

P. E. Hofstad, "Skredder"

Færdiggjorte klæder paa Bestilling.

Alle slags Reparationer til rimelige Priser.

513 So. 11th Str.

Tacoma, Wash.

Abonner paa "Pacific Herald" for 50c om Aaret,

Handy Volume Classics.

Faaes overordentligt billigt og pent udstyret.

Hvor Bog 6 x 4 1/2 T. trykt med store og tydelige Typer paa udmærket godt Papir, godt indbundet i Lærredsbind med Silke-aand og Sølvttryk.

Prisen er blot

Enkelte Exemplarer 18c

I Partier paa 6 Exemplarer 15c

12 " " 12c

Skriv til

G. W. A. Rowles,

177-178 MONRO STR. CHIC CO. ILL.

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion from whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Mann & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year; four months, \$1. Sold by all newsdealers.
MUNN & Co. 361 Broadway, New York
Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

Gust. Morton, Bestyrer.
Tel. Bay 481.

Puget Sound. Tea Co

IMPORTÖRER

Wholesale og Retail Handlere

— i —

THE KAFFE OG SPICERIER.

Stort Oplag af Kjøkkentoi.

128 Pacific Ave. Tacoma, Wn.

Pacific Distrikts Præster.

- Kudsen Chr. Geneze, Idaho.
- Andersen J. N. 1216 Chestnut Str. Duffland Cal
- Blakkau J. Bor 201 Everett Wn.
- Born P. Cor. A. & Pratt Str. Sureka Cal
- Christensen M. A. 1422 7th Ave., Seattle, Wn.
- Carlson P. N. 508 Cash 16th Str. Calif Duffland Cal.
- Johs P. C. Stanwood, Wash.
- Grønberg D. 1663 Howard St. San Francisco, Cal.
- Hagers, O. Stanwood, Wash.
- Hartad, V. Parkland, Wash.
- Jensen, O. W. Astoria, Oregon.
- Jensen, K. S. Ferndale, Cal.
- Johansen, J. 204 J Str. Fresno, Cal.
- Lange, A. S. Nacford, Wash.
- Varien, T. Parkland, Wash.
- Pane, Geo. T. Por 336 Fairhaven Wash.
- Risien, E. Wilbur, Wash.
- Drwet, S. W. 425 Ca. 10 St. Portland, Oregon.
- Seberjen, R. Silverton, Oregon.
- Sperati, G. W. 2530 So. J Str. Tacoma, Wash.
- Stensrud, G. W. 235 13th Str. San Francisco, Cal.

Edv. Isacksen.

Eneste norsk Urmager i Tacoma.
Gor. Tac. Ave. og 11th Str.
Et pent Udvalg af ELGIN og WALTHAM Ure for Salg.
Tel. Black 268.

Student-Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co

926 Pac Ave. Tacoma, Wash

Vissell

— A N D —

Ekberg.

—Handlende og Importører af—
Bøger, Skrivematerialier, Fjentræk, osv. Efter 15de November, vil de være at finde i sit nye Lokale. 1308 Pacific Ave., hvor det vil glæde dem at træffe sine gamle Kunder. — Duft Adressen: 1308 Pacific Ave., Tacoma, Wn.

Ben Olsen

"Reliable Plumber."

PLUMBING og OPVARMING

agent for HOT AIR PUMPING ENGINES

1009 A. Str.

Tacoma Wash.

Tel. RED 621.

\$1.15.

'Illustrated Home Journal'
et udmerket Tidsskrift for kristne Familier

og

'PACIFI HEROLD'

or blot \$1.15 om Aaret

Parkland-Nyheder.

Parkland Kvindeforening møder Onsdag den 1te August hos Mrs. J. Lund.

+++

Pacific Districts møde beærede Stebet med sin Kærværelse sidste Mandag. Den havde et raabslaaende Møde i Skolens Kirkesal den samme Dag. Der var en Mængde Tilhørere. Synodens Medlemmer og mange andre indtog Middag i Skolens Spisesal. Fællesformand Koren og Districts formand Bjergo var tilstede og tog en fremragende Del i Forhandlingerne. Der var Joll, som ikke havde været til stede ved saadant Møde før. De benyttede nu Anledningen til at lytte til Forhandlingerne, og de var vel tilfredse med Udnyttelsen. Der er mange herfra Stedet, som har gaaet til Tacoma for at overvære Synodens Samlinger.

Judenlandske Nyheder.

Pacific-Kysten.

Forskommande Søndag skal der være Skapitelads i Tacoma.

+++

To unge Mænd fra Chicago gik fra Tacoma Fredag Eftermiddag for at gaa til Tacoma-fjeldet og stige op paa Toppen af det. De tænkte, at de skulde være de første, som i Kær foretog en saadan Opstigning, men foren meddelte dem, at dette ikke var Tilfældet.

+++

Omenstjont over to Uger er hengaaede siden Sporvognslinjen fandt Sted, saa er der endnu en Del, der ved den Anledning led Støde, som ligger i de to i Tacoma værende Høspitaler. I St. Josephs Hospital, hvor de, der led den første Støde, ligger, er der to unge, som endnu er i en vanskelig Stilling. N. A. E. er, som led indre Beskadigelse, og som man en Tid ikke troede kunde leve, er endnu svag og har store Smærter, mens hans nuværende Sind bidrager meget til hans Helbredelse. Hans tre Brødre fra Minneapolis er hos ham. Mrs. Swanton er fremdeles daartig. Miss Storassil og Miss Christensen er i Bedring. De bedste Døfter følger dem.

Kain og Abel.

Vi hører her om Adams og Evas første Sønder. Gaa tilbage sin første fødte Kain, det er, Ughærd, Vildnis. Han sagde: "Jeg har faaet en Mand ved Herren." Han høit denne første Sønder den første fødte Sønder. Han tog seil af Perseus, men beviste sig

hermed sin store Tro. Hendes Sind og Tanke var rettet paa Manden, Herren, som skulde knuse Ormens Hoved. Adam og Eva er de første Syndere, som ogsaa de første Troende, Begyndelsen til Guds Kirke paa Jorden. Vi vandrer i vor Fader Adams Følgespor og Tro.

Eva saa sig snart bittert stiftet i sine Forventninger, som hun havde lagt til Kain. I Adams Familie opstod der en Splid. Kain og Abel var ulige Brødre. Kain var ond, af den onde. I Joh. 3, 12. Hans Offer var Hylleri og en Vederstyggelighed for Gud. Han lod sin Ondskab gaa ud over sin Broder. Han misundte ham, fordi han var from og Gud bejagelig. Han bar ogsaa sit Qad og sin Harm til Skue. Han fordrejede sit Ansigt. Gud advarte ham for Synden, den syndige Gjerning, der ligesom et røvgjerrigt vildt Dyr laa for Døren. Ligesom han altid pleier at advare Kæmper, der ruger over en Forbrydelse, gjennem deres Samvittighedsstemme. Men Kain foragtede Guds Advarsel og slog sin Broder ihjel. Vi ser her Synodens strækelige Fremskridt. Mellem det tilskyndende udegrænsede Udbud og Brodermordet laa en kort Vej. Efter Kains Dage her er der nu paa Jorden Mord og Drab. Ja, vi er alle fødte med Kain Synden. Det naturlige Menneskes Hjert er fuldt af Qad, Brede, Mis, Bitterhed og den, som er vred paa sin Broder, den, som hader sin Broder, er en Mandbrøder, Matt. 5, 22. I Joh. 3, 15. Og hvor ofte hører vi om i Ughærd, Død og Gjerning, er!

Abel derimod var from og retfærdig. I Joh. 3, 12. Han troede Forfættelsen. Hans Dyr tom af Troen. Debr. 11, 4. Det var barnlig Tilbedelse af Gud i Sand og Sandhed. Og netop derfor blev han hader og dræbt af sin Broder. Abel er den første i de hellige Martyers lange Række. Vær, hvorledes de troende Guds Børn fra Begyndelsen af har stillet sig til Guds Børn. Hvor Apostelen Johannes insisterer paa og Abels Offer, skriver han: "Forandre eder alle Børn, om Verden hader eder." I Joh. 3, 13. De, som lever gudelig i denne Verden, maa forfølges.

Men Gud er Hedner og Dommer over alt dette. Han antog sig det uskyldige, uskyldige Abels Blod, som Kain gav til ham. Mord, Brodermord er jo en himmelraabende Synd. Abel

taler endnu omenstjont han er død. Debr. 11, 1. Gud lagde Forbandelse paa Kain, som først viste sig trodsig og derefter fortolde, og hæftede et Tegns, et Brændemærke paa ham. Han skulde være ustadig og sluttende paa Jorden. Saaledes antager Gud sig de i dende retfærdige. Hans helliges Død er dyrebare i hans Sine. Han vil en gang hedne sine Tjeneres Blod. Men de haardnaktede Syndere vil han stode bort fra sit Ansigt og fordomme dem. Han vil betale de ugudelige den Belønning, den har gjort sin Ræste og især de fremme Børn paa Jorden.

Opnærskuldighed.

Bed Ordet Gensyn tænker vi nærmest paa store vigtige Ting. Man tar i en Samtale Gensyn til Børn eller Tjener, som maatte være nærværende. Man naadgaar at meddele pludselig svage og svage et forjetligt Budskab og vogter sig for i Skoblingers og rødhaarede Kærværelse at la Stringer falde, der kan være krænkende for dem. Og saa holder man sig ven paa Kropen og sine Klar i Orden, naar man kommer i Berørelse med Mennesker. Det vilde simpelt hen være Raahed, hvis man uden Sky vilde stode an mod et af disse Gensyn; men Gensynet, som fortjener at kaldes det ædlest Sindelags Blomst, forlanger mere. Det gjennemtrænger vort hele Væsen, vort Dagstøb se. Morgen til Aften, og blir kaldt en Blomst, fordi det er den naturlige Nabenskab af det indre Sindelag, og fordi det gjennemtrænger sin Omgivelse. Hvis vi virkelig vil være opnærskuldige, saa maa vi agte paa mange ganske smaa Ting. Mærk, at ved et Besøg, at vi forstyrret eller allerede har været længe nok, saa træffer vi os tilbage; taler nogen med os, saa tar vi ham tale ud, falder ham aldrig i Tale, taler heller ikke bestands om vore Anliggender. Et opnærskuldt Menneske naadgaar enhver Fremtrængen, lar andre gaa foran og vækter dem først Blad og Drifte. Hvor der er noget at se, træder han tilbage, indtil de andre er færdige, hindrer heller ikke ved Opstaaen eller anden Bevægelse den bag ham stidende fra at se. I Kirken, ved unnsiktske Foredrag vil den opnærskulde naadgaar alt, som kan forstyrre, Snak eller Stoi. En opnærskuldt Person vil i en overensigt Kirke ikke bli stidende behagelig paa sin Blads, medens svage eller gamle

Personer maa staa.

En saadan Agtpaagivenhed paa smaa Ting er en sin Opdragelse af ens eget Jeg. Det er vort naturlige egenhjertige Hjerte meget imod, altid at være i anden eller endog sidste Række, det liker gjerne at glimre og vise sig frem, og idet vi kæmper mod denne Tilboietighed, blir den sine Gensynsfuldhed, der først kommer andre til Gode os selv til Belønning.

Den tykke Husmor. J. L.

Magazine Binding. Commercial Books

NEIL & ANDERSON

Bogbindere.

Tacoma, - Washington.

KRAABEL & ERICKSON

Dealers in

Groceries

Hardware

Patent Medicine etc.

School Books, Stationary Students supplies a speciality.

PARKLAND, - - - WASH.

Komplet Udstyr

- af -

Skosko og Støvler

faaes hos vor erfarne Skohandler og Skomager

S. OLSEN,

1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at Olson baade har, hvad du krænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen anden Handlende.

H. V. ROBERTS,

Goldlægt.

Crown and Bridge Work a Speciality

Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

Central Drug Store.

Anderson Bros. Ciere.

Nye Mediciner

ny Bestyrelse.

Cor. 1st & Tacoma Avs. Tacoma, Wa